

minister vil indrømme, at det er det. Stulle vi beholde Distriktslægerne, saa skulle de have en noget anden Stilling end den, de nu have, og de Mænd, der ere Distriktslæger, kunne i alt Fald forlange en Forbedring i deres Naar, en Forhøjelse af deres Gage, da de umulig kunde aue den Gang, de overtog Embedet, hvilke Byrder der skulde blive lagt paa dem, som nu f. Eks. i Fjor. Hvor langt man vil gaa op med Gageforhøjelsen, og hvorledes det helst skal ordnes, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; men jeg har blot tilladt mig at fremstille det og vil saa indtrængende som muligt bede den højtærede Justitsminister tage Sagen under Overvejelse og ikke vente med det til dette Lovforslag er vedtaget, eller til de Forslag ligge for, som forestaa om Lægevoesenet i de underordnede Instanser; for det kan jo være i mange Aar, og hvert Aar der gaa, uden at Distriktslægerne faar en saadan Gageforhøjelse, er, forekommer det mig, en Uret, ja næsten en Synd mod disse.

Casperen: Det var jo det sørgelige Dødsfald, som indtraf sidste Vinter og berøvede Udvalget dets Formand, der var Aarsag til, at denne Sag ikke blev færdig i Fjor. Udvalget var jo saa godt som færdigt med sine Forhandlinger, og lige saa lidt som her i Salen var der i Udvalget nogen videre Meningsforskel om Lovforslaget. Vi vare enige om at gaa ind paa det væsentlige i Loven og det, der laa til Grund for den. Naar jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle Udtalelser, er det egentlig ikke, fordi jeg er saa særlig sagtyndig paa dette Punkt, jeg vil derfor ogsaa kun fremsætte mine Bemærkninger i Form af Henstillinger. — Det glæder mig, at jeg kan være enig med den sidste ærede Taler særlig paa eet Punkt. Han bestyrkede min Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt med disse 3 eller 4 tilforordnede i de enkelte Tilfælde, og om det ikke er mere heldigt, som det ogsaa oprindeligt har været paataent, at raadsørge det medicinske Fakultet i Sager, som kræve en speciell sagtyndig Dom. Der staar — i alt Fald saa vidt jeg husker — i Motiverne, at denne Bestemmelse var indsat særlig, fordi den daværende Kultusminister ikke ønskede det, jeg sidst nævnte; men det er jo ikke sikkert, at den nuværende Kultusminister har noget imod det. Det var jo muligt, at det kunde ordnes paa den Maade, og det har sine Fordele, skønt jeg ganske vist ikke er blind for, at det ogsaa har nogle Ulemper. Den Ordning har jo den Fordel, at ved at raadsføre sig med det medicinske Fakultet i Stedet for med den

bestemte tilforordnede, vilde man faa en mere alsidig, en mere skyldig Besvarelse. Det har ganske vist maaste ogsaa den Ulempe — jeg kender ikke rigtig Forretningsgangen — at Afgørelsen falder senere. Der blev saa ganske vist sagt, at vi ikke kunne besvare det medicinske Fakultet med den Sag, det har nok at gøre i Forvejen, under alle Omstændigheder maatte vi i saa Tilfælde lønne det særligt. Jeg kender ikke noget til, hvor meget eller hvor lidt der er paalagt dette Fakultet, men jeg vil blot parallellisere Tilstanden med Tilstanden ved det veterincære Sundhedsraad. Dette bliver sandelig raadsørgt baade tidlig og sildig, baade af private og Sagførere, og det faar ikke noget for det, det betragter det som en Uværsag, for hvilket det intet Vederlag faar. Jeg kunde endda forstaa, at det medicinske Fakultet fik noget Vederlag derved, men jeg tror ganske vist ikke, at det vil saa noget særligt Besvær med disse Sager; thi vi maa huske paa, at det er de færreste Tilfælde, i hvilke man behøver at forespørge, hvad enten det bliver de foreslaaede tilforordnede eller det medicinske Fakultet; thi det er jo kun ganske særlige Sager, som kræve denne specielle Sagkundskab. I de allerfleste Tilfælde vilde denne responderende Virksomhed jo ikke behøves, fordi Sundhedsraadet paa egen Haand vil kunne klare Sagen.

Der er et andet Punkt, som jeg ogsaa kunde ønske at udtale mig om, det er med Hensyn til Sekretærerne. Det er ikke let for Folk, der ikke ere inde i det nuværende Sundhedsraads Forretningsgang, at vide, om det er nødvendigt med disse 3 Sekretærer, Sribere og Bude eller hvor meget det nu skal være, og jeg skal ikke kunne sige, om det er rigtigt, at det bliver ordnet paa denne Maade. Jeg har bestræbt mig for saa vidt muligt at sætte mig ind i disse Forhold, og jeg skal ikke have noget imod disse Ansættelser; men der er dog en Ting, jeg muligvis mener, vi kunde inødekomme Farmaceuterne med, idet vi nemlig kunde lade den ene af disse Sekretærer være en farmaceutisk uddannet Mand. Der har jo fra mange Sider her i Salen været Stemmning for, at Apotekerne fik mere Indflydelse paa Sundhedsraadet. Jeg vil villig indrømme, at det maaste ikke er rigtigt at tilføre Raadet flere tilforordnede, men der er vel næppe noget i Vejen for, at en af Sekretærerne kunde være en farmaceutisk uddannet Mand, og man kunde maaste samtidig henlægge til denne Sekretær Medicinalrevisionen, som efter Forslaget skal besørjes af en særlig Medicinalrevisor.

Et af de Punkter, som der var Meningsforskel om i sidste Samling, da Sagen var